

promissio

GUDS LØFTE – VORES SENDELSE

06

FÆNGSLET LÆRTE YADESHI AT TRÆKKE VEJRET I BØN

»Hvis jeg ikke havde været i fængsel, kunne jeg have mistet min Gud. Jeg var ung, smuk, uddannet – alt kunne være gået galt.«

10

GJERN: KREATIVE
INDSAMLINGER TIL LIBERIA

11

INVITATION TIL MISSIONS-
KONFERENCEN UDSYN

12

UNGDOMSKULTUR I ETOPIEN:
MENNESKER ER MEDICIN

BAGLAND! – A' HVAD FOR ET LAND?

At være bagland handler ikke om én bestemt rolle eller indsats. Det gælder alle os, der på en eller anden måde har været i berøring med Promissio.

I begyndelsen af januar deltog jeg i Evangelisk Luthersk Lederkonference sammen med formænd og ledere fra mange andre danske kirkelige organisationer. Det var nogle gode og inspirerende dage. Ét af de emner, der dukkede op flere gange undervejs, var bagland. Men hvad betyder det egentlig? Hvad er et bagland – og hvem består det af?

Som du kan læse længere inde i bladet, nærmer missionskonferencen Udsyn sig, og i den forbindelse afholder Promissio også generalforsamling. Er det deltagerne her, der udgør Promissios bagland? Eller er baglandet snarere alle jer, der år efter år trofast giver en gave til Promissios arbejde?

Måske er baglandet jer, der tidligere har været GDT'ere eller CCT'ere og stadig bærer erfaringerne og engagementet med jer? Hvad med alle jer, der er aktive i Promissios

genbrugsbutikker, jer der binder adventskranse til fordel for arbejdet, eller jer der tramper i pedalerne til sponsorløb? Er baglandet dig, der brænder for mission, for Etiopien eller Liberia – eller måske bare for en god kop kaffe i godt selskab?

“ Og hvad med dig, som sidder og læser dette og måske aldrig før har hørt om Promissio – er du også en del af baglandet? ”

Og hvad med dig, som sidder og læser dette og måske aldrig før har hørt om Promissio – er du også en del af baglandet?

Jeg tror, svaret er ja. At være bagland handler ikke om én bestemt rolle eller indsats. Det gælder alle os, der på en eller anden måde har været i berøring med Promissio – uanset hvordan det ser ud. Uanset om du støtter økonomisk, følger arbejdet på afstand, deltager aktivt, eller bare kortvarigt er kommet forbi Promissio på din vej.

Det er baglandet, der gør det muligt fortsat at være aktiv i både Liberia og Etiopien, og som bærer arbejdet – i bøn, engagement og handling. Med baglandet er der en fremtid, ikke kun for Promissio, men særligt for mennesker i både Danmark, Liberia og Etiopien.

Så tak fordi du også er med.

Kent Kjær Andersen
Generalsekretær

Redaktion

Generalsekretær
Kent Kjær Andersen (ansvarshavende)
kent@promissio.dk

Sekretariatsleder
Line Reckweg Nissen (t.o.m. 31/1-2026)

Markedsføringskoordinator
Benna Fredsgaard Merrild
benna@promissio.dk

Magasinet Promissio

Magasinet sendes gratis til alle Promissios medlemmer og til interesserede i Danmark og på Færøerne.

Artikler kan anvendes efter aftale med Promissio.

Fotos ved Promissio, hvor intet andet er anført. Eventuelle ændringer i arrangementer eller andet efter den 26. januar, hvor redaktionen afsluttede sit arbejde, er ikke med i bladet. Se seneste nyt på www.promissio.dk.

Forsidefoto

Yadashi Alemu var med som rejseguide i det sydlige Etiopien, da Promissio afholdt oplevesesrejse i efteråret. Her sammen med rejседeltagere Marianne Dalsgaard og Anne Hyttel. Foto: Tuja Berg Stæhr

Layout og tryk

Jørn Thomsen Elbo A/S
ISSN 2246-4506
Oplag: 2.825 stk.

Giv besked til Promissio, hvis du har ændringer i navn eller adresse.

Indsamlingsetik

Promissio følger ISOBROs vejledning for god indsamlingsetik.

Promissio hed Dansk Ethioper Mission før 15. maj 2014.

Promissio

TORVET, Katrinebjergvej 75
8200 Aarhus N

Telefon: 7356 1260
E-mail: info@promissio.dk
Hjemmeside: www.promissio.dk

MobilePay: 20848
Danske Bank: 0994 6071104
Giro: 607 1104

NYHED

STRATEGIDØGN SPÆKKET MED DRØFTELSE

Bestyrelse og sekretariat var enige om, at et af de vigtigste pejlemærker for de kommende år er at skabe endnu mere sammenhæng, mening og relevans i arbejdet for hele organisationen.

Af forhenværende sekretariatsleder Line Reckweg Nissen

Et mål uden en plan er bare en drøm.

Sådan lyder et gammelt ordsprog. Drømme er godt for mange ting. De fleste store bedrifter begyndte som drømme. Drømme åbner vores sind og får os til at skue længe end dertil, hvor vi lige nu kan nå.

Hvis vi skal gøre os forhåbninger om at nå frem til målet for vores drømme, skal vi også lægge en plan – og helst en god plan.

Af samme årsag var Promissios medarbejdere og bestyrelse samlet til strategidøgn to dage i januar. Mørkholt Strand Camping satte rammen om et døgn spækket med oplæg, drøftelser og brainstorm, hvor mange emner blev bragt i spil.

Promissios før og nu

Indledningsvis holdt daværende sekretariatsleder, Line Reckweg Nissen, et oplæg om Promissio før og nu. I korte vendinger gennemgik hun Promissios historie og den medgang og modgang, som har præget Promissio gennem tiden.

»På mange måder kan man sige, at der er et før og et efter 90'erne. I 1990'erne toppede antallet af udsendte med 18 enheder, og tilslutningen i Danmark var historisk høj. Siden da har antallet af udsendte været stødt faldende og det samme med antal bidragydere,« fortalte Line Reckweg Nissen.

Oplægget blev understøttet af en omdøm-

meanalyse, som Promissio foretog i sit netværk i 2025. Undersøgelsen viste, at til trods for et decimeret antal udsendte og færre støtter i Danmark, tilskriver Promissios netværk stadig organisationen stor troværdighed og mener, at arbejdet er relevant og meningsfyldt. Tillige med en stabil indtægt giver det et frugtbart afsæt for at fortsætte arbejdet ind i en ny strategiperiode.

Sammenhæng, mening og relevans

Generalsekretær Kent Kjær Andersen ledte drøftelserne, som også forholdt sig til rapporter fra samarbejdspartnerne i Etiopien og Liberia, Promissios økonomi, indspark fra andre missionsorganisationer, analyse af genbrugsarbejdet, udtalelser fra unge og ikke mindst missionens strømninger anno 2026.

Medarbejdere og bestyrelse var enige om, at Promissio står på et vigtigt evangelisk-luthersk fundament, og at et af de vigtigste pejlemærker for de kommende år er at skabe endnu mere sammenhæng, mening og relevans i arbejdet for hele organisationen.

Pege ind i fremtiden

Strategidøgn er et vigtigt fælles afsæt for det kommende arbejde med at definere og formulere en strategi. En strategi, som skal bygge på erfaringerne fra fortiden og pege

Der var både oplæg, fælles drøftelser, gruppearbejde og fremlæggelse af sidstnævnte til strategidøgn på Mørkholt.

ind i fremtiden som et moderne missions-selskab.

At gå fra drømme til strategi kræver konkrete, prioriterede valg. Disse valg vil bestyrelse og sekretariat træffe i løbet af det næste halve år, så den nye strategi kan komme ud at leve fra og med nytår og indtil 2031. Tak for jeres forbøn. ●

Kirsten og Asger var positivt overraskede over de frodige, grønne områder, som også var en del af Etiopiens natur. Foto: Privat.

»VI HAR ALDRIG FØR FÅET SÅ MEGET JESUS PÅ 10 DAGE«

Kirsten og Asger Borg rejste i efteråret med Promissio til Etiopien. Det blev en rejse, der satte spor.

Af Benna Fredsgaard Merrild, marketingkoordinator

Kirsten og Asger Borg fra Tvis havde hørt mange begejstrede fortællinger fra deres søn Daniel, om de fantastiske oplevelser han havde fået som volontør i Etiopien med Promissio i efteråret 2024. Da de så Promissios oplevelsesrejse på Facebook et halvt års tid senere, var beslutningen ikke svær at træffe.

»Da vi pludselig fandt ud af, at vi godt

kunne komme afsted, var vi simpelthen nødt til det,« fortæller Kirsten.

Besøg i fængslet og på Deborah-hjemmet gav stof til eftertanke

Fra første dag blev forventningerne indfriet: Kultur, møder, tro og masser af hverdagsglimt, der gjorde indtryk.

»Vi forventede at opleve en anden kultur,

men også at komme ned og se hvad Gud gør i Etiopien,« siger Asger.

Det blev konkret under besøgene i kirker, projekter, lokale fællesskaber og på gruppens besøg bag fængselsmure.

»Det var helt vildt. Kvinderne havde deres børn med i kvindefængslet, og at se de vilkår de levede under ... Vi var også inde i mandefængslet. Sådan ville man end ikke

opbevare dyr i Danmark,« siger Kirsten og tilføjer: »På det besøg havde vi alle følelser i spil, det satte virkeligt spor.«

Et lille øjeblik i fængslet blev stort for Asger, da en bold kom i spil:

»Tuja [rejseselederen, red.] stak mig den, da vi gik derind, for at jeg måske kunne sætte noget i gang. Først fandt jeg ét barn – det var nemt, og så kastede vi bolden lidt. Ti sekunder senere, så var der en hel flok. Det gjorde et stort indtryk på mig, hvor lidt der skal til,« siger Asger.

Der var ikke meget for de indsatte at lave i fængslet, men kirken havde fået lov til at bygge en lille kirke og lave nogle aktiviteter derinde.

»Det var jo bare et blikstur, og vandet kunne løbe ind. Men det betød meget for dem, at det var der. De var meget taknemmelige,« fortæller Asger og fortsætter: »Vi har det bare så godt i Danmark, mens dernede er troen helt afgørende, så dybt integreret i dem.«

Mødet med Deborah-hjemmet og pigerne, der har været på gaden, var også noget særligt.

»Vi måtte godt tage nogle billeder af dem, men vi måtte ikke vise dem på sociale medier for at undgå risiko for, at deres alfonser kunne finde dem igen. Det satte tingene i perspektiv: Det er virkelig alvor. Det arbejde, medarbejderne gjorde, var bare enormt,« fortæller Kirsten og tilføjer: »Og så var det også fedt at opleve, hvordan Daniel har sat spor dernede. Da de fandt ud af, at vi var

På besøg i en af Mekane Yesus-kirkens outreaches legede Kirsten og de andre rejsedeltagere bane bnf med nogle af kirkens børn.

Et outreach fik Lego til deres børnekirke-arbejde. Først da rejsens deltagere satte sig og viste dem hvordan, kastede børnene sig over byggeprojekterne.

Der var ikke mange aktiviteter at gå i gang med for fængslets børn, så de deltog gladeligt i boldspil med Asger. Foto: Kirsten Borg.

hans forældre, var der store smil og kærlighed.«

Parret blev også ramt af den umiddelbarhed, de mødte overalt:

»De lever i nuet på en måde, hvor jeg faktisk kan blive lidt misundelig,« siger Asger.

Inspireret til at lade troen fylde mere

Troens naturlige plads blev rejsens vigtigste læring.

»Vi har aldrig før fået så meget Jesus på 10 dage. Det var en naturlig del af alting. Inden vi skulle ud at køre i bussen, så bad vi for turen,« fortæller Asger, mens Kirsten med et smil indvender: »Det giver også god mening, som de kører dernede.«

Asger fortæller videre:

»De fortalte også, hvordan det er helt naturligt at møde nye mennesker med spørgsmålet: 'Hvad tror du på?' Herhjemme spørger vi jo til, hvad man laver, eller måske hvilken kirke man kommer I,« siger Asger, og

Kirsten nikker: »Frimodigheden og glæden ved at være kristen, der kan vi lære noget.«

Midt i intensiteten var der også de små oplevelser: stærk etiopisk mad, en hjemlig persillesovs på Promissios compound og overraskende natur.

»Jeg havde slet ikke tænkt på, at der var så frodige områder,« fortæller Asger. »Den dag vi kørte til Linsho, hvor Promissios arbejde startede, op over et bjergpas, var der så smukt og grønt.«

Hjemme i Tvis har de mange indtryk bundfældet sig som taknemmelighed og en stille beslutning.

»Vi mærker en dyb taknemmelighed over, at vi lever i Danmark. Vi har strøm i stik-kontakten, vi skal ikke være nervøse for, om vi har mad i morgen, og så videre,« siger Kirsten, og Asger runder af:

»Vi vil prøve at huske at leve, mens vi er her, og turde være mere åbne omkring vores tro og lade den fylde, helt naturligt.« ●

FÆNGSLET LÆRTE HENDE AT TRÆKKE VEJRET I BØN

»Hvis jeg ikke havde været i fængsel, kunne jeg have mistet min Gud. Jeg var ung, smuk, uddannet – alt kunne være gået galt.«

Af Benna Fredsgaard Merrild, marketingkoordinator

Når man møder Yadeshi Alemu i dag, er det svært at forestille sig, hvilke prøvelser hun har gennemgået. Hun er 67 år, leder Promissios ressourcetercenter Mana Galataa i Bale, Etiopien, og udstråler en ro og styrke, som stammer fra hendes urokkelige tro på Gud. Den har hun haft med sig fra barnsben, hvor hun voksede op i det vestlige Etiopien i en fattig familie.

Gud var med i fængslet

Som voksen blev Yadeshi lærer og giftede sig og flyttede til Bale. Med tiden fik de otte børn - fem biologiske og tre de tog til sig. De manglede mad, tøj og meget andet, og midt i det blev Yadeshi mod sin vilje udpeget som leder af kommunisternes kvindegruppe.

Da det kommunistiske derg-regime faldt i 1991, kom hun og mange andre i fængsel på grund af politiske anklager. Hun var uskyldig, men var fanget i et system uden retssikkerhed og uden udsigt til en retfærdig retssag – og til frihed.

Yadeshi har gennem årene taget hjerteligt imod mange rejsende fra Promissio, blandt andet Helena Berg, tidligere volontør hos Promissio.

»Det var næsten ubærligt,« siger hun stille. »Min mand forlod mig og rejste, imens jeg sad inde, og mine børn, de yngste var kun tre og fire år, var efterladt alene med hinanden og min døvstumme svigermor.«

Det første fængsel Yadeshi sad i, var tæt på hendes børn, og hun hjalp dem så godt, hun kunne ved at sende penge videre til dem. Hun fik lidt betaling for at hjælpe fanger og politiet med f.eks. håndarbejde, ansøgninger og andet papirarbejde.

Hun fik hurtigt et godt forhold til politifolkene, som benyttede sig af hendes evner og til gengæld gav hende nogle privilegier.

»De lod mine børn besøge mig hver weekend. Jeg fik også lov at sove i en seng og læse i min bibel. Det måtte fangerne ellers ikke dengang. Det var et problem i forhold til de andre fanger, men med tiden blev vi venner.«

Yadeshi smiler, mens hun fortæller om de gode, hun blev velsignet med, for hun bliver nødt til at glemme alt det hårde.

»Hvis jeg husker alle de problemer, jeg stod overfor i fængslet, kan jeg ikke tale. Jeg husker en dag, hvor mine børn kom og sagde: 'Vi fik ikke aftensmad i går, fordi vi ikke havde noget, og naboen sagde nej til at give os kål fra deres have.' De havde ikke kunnet sove hele natten. Hvis jeg ikke havde været kristen, ville jeg have taget mit eget liv den dag,« fortæller Yadeshi tydeligt berørt og fortsætter: »Næste morgen viste Gud mig

Her genbesøger Yadeshi Promissios compound i Linsho, hvor hun boede som ung.

Yadeshi bor i dag i det sydlige Etiopien, hvor der er mange frodige, grønne områder, som hun har vist frem for mange ansatte og rejsende fra Promissio, her netværkskoordinator Tuja Stæhr Berg.

fremtiden. Han viste mig, at jeg en dag ville blive løsladt. At jeg ville kunne støtte dem igen, at det ville få en ende.«

»Halleluja, jeg er løsladt!«

Efter seks år i fængsel blev en retssag indledt. Hun og andre fanger blev flyttet til et andet fængsel længere væk fra hendes børn. Det var hårdt, men det var også her, at Yadeshi begyndte at håbe. Hun ventede og ventede og ventede. Efter yderligere tre år kom dagen. Hun troede, hun skulle til et helt almindeligt retsmøde.

»Det var min tur til at lede bøn for fangerne den dag, så jeg sagde til dem: 'Vær venlig at lede bøn for mig, indtil jeg kommer tilbage fra mødet. Men når jeg kommer tilbage, bliver jeg løsladt.' Jeg sagde det for sjov, og de grinede. I retten læste de en masse op om vores sag, og pludselig sagde de: 'Nogle af jer bliver løsladt i denne uge.' Da mit nummer blev kaldt, kiggede jeg bare op og takkede Gud deroppe,« husker Yadeshi.

Smilende fortæller hun om, hvordan hun vendte tilbage til fængslet med et: »Halleluja, jeg er løsladt. Halleluja, jeg er løsladt,« inden hun dagen efter rejste hjem.

Et liv i tjeneste for Gud

Selvom det var fantastisk at være fri og være sammen med sine børn igen, var livet uden for murene ikke let. Hun måtte starte forfra med en lav løn og bygge sit liv op

igen. Hun søgte med det samme til kirken og bad om lov til at tjene i kirken og i fængslet.

»Jeg afgav et løfte til Gud, mens jeg var i fængsel: 'Åh Gud, hvis du løslader mig fra dette fængsel, vil jeg tjene i fængslerne åndeligt.' Og Gud gjorde, hvad han ville. Jeg blev fri,« fortæller Yadeshi.

Hun har holdt sit løfte. I dag besøger Yadeshi fanger, prædiker, trøster og hjælper med at skaffe mad og tøj. Hun lever enkelt, uden rigdom, men med en dyb glæde.

»Hvis jeg ikke havde været i fængsel, kunne jeg have mistet min Gud. Jeg var ung, smuk, uddannet – alt kunne være gået galt. Men Gud lærte mig mange ting i fængslet. Selv hvis jeg ikke havde noget at spise, havde jeg noget at takke for – at jeg overlevede natten, at jeg startede en ny dag, at jeg havde et håb for fremtiden. Bøn blev som at trække vejret for mig, det gav mig styrke. Sådan er det stadig i dag. Indtil jeg går hjem til Gud, tjener jeg ham og hans folk,« smiler Yadeshi. ●

Yadeshi er ofte med på tur, når besøgende fra Danmark kommer forbi det sydlige Etiopien og Mana Galataa.

DET SKER

LISBETH BENTHIN PLOUGMANN ER TILBAGE

Før jul blev der delt julegaver ud til alle medarbejdere i Promissio, og lige inden juleferien, dukkede der en ekstra op:

Lisbeth Benthin Plougmann er genansat! Lisbeth var indtil efteråret ansat i Promissio som international koordinator og er derfor et meget kendt ansigt i både Promissio og hos vores partnere i Etiopien og Liberia.

Lisbeth begyndte i en stilling som International leder i midten af januar. Hun skal særligt varetage kontakten med alle vores partnere i udlandet samt have ansvaret for samarbejdet med en række af vores samarbejdspartnere i Danmark. Lisbeth kommer til at have længere perioder end tidligere i primært Etiopien, og hun skal også være primus motor i udviklingen af Mana Galataa.

Tak for jeres forbøn for Lisbeth, og den rolle hun har påtaget sig i Promissio.

FÅ BESØG AF PROMISSIO I DIT FÆLLESSKAB

Har du og dit fællesskab lyst til at få besøg af en forkynder fra Promissio? Vi vil gerne forkynde og fortælle ud fra Promissios arbejde: Om Guds mission og hvad den har med dig at gøre.

Du kan skrive til Promissio på info@promissio.dk eller ringe på tlf. 7356 1260.

TAK FOR GAVER

Tak for jeres gaver til Promissios arbejde på i alt 1.703.516 kr. i sidste kvartal i 2025. Jeres julegaver og bidragene i 2025 har styrket vores likviditet, så vi står stærkere nu end tidligere.

BRUG DIN ARV TIL AT SIKRE DIN HJERTESAG

Med et testamente sikrer du, at dine penge går til det, du ønsker, når du en gang ikke selv er her til at bestyre dem. Du kan derfor vælge at give en del af din arv til en hjertesag – og den del af arven er uden boafgift. Vi er taknemmelige for enhver gave – uanset størrelse, og uanset hvornår i livet den bliver givet. Gaverne er hver dag med til at bringe evangeliet over grænser i både Danmark og Afrika.

Overvejer du at skrive Promissio ind i dit testamente, kan du til enhver tid tage en uforpligtende snak med generalsekretær Kent Kjær Andersen på telefon 4314 9203.

SEKRETARIATSLEDER ER STOPPET HOS PROMISSIO

Line Reckweg Nissen begyndte i efteråret 2024 som sekretariatsleder hos Promissio, og før det var hun i syv år markedsførings- og sekretariatskoordinator.

Hun har desværre opsagt sin stilling og stoppede ved udgangen af januar. Hun har haft meget kontakt med Promissios bagland og vil derfor gerne bringe en hilsen:

”Jeg har haft ni gode år i Promissio, som jeg er meget taknemmelig for. At jeg nu vælger at sige farvel skyldes en prioritering af familien og de tre små børn, som jeg er blevet velsignet med undervejs i min ansættelse hos Promissio.

Jeg har været glad for alt, hvad jeg har kunnet give til Promissio, og jeg er taknemmelig for alt, hvad Promissio har givet mig. Promissio er i en spændende tid med mange gode muligheder for fremtiden, og jeg er fuldstændig tryk ved at lægge arbejdet i hænderne på mine fremragende kollegaer på sekretariatet og i Afrika.

Tak til alle jer venner. I har gang på gang bevist, at Promissio har verdens bedste venner, og I har været med til at gøre arbejdet meningsfuldt. Tak for jeres fortsatte støtte og forbøn for Guds store mission.”

Promissio er i øjeblikket i gang med at finde ud af, hvordan en ny stilling skal se ud.

VELKOMMEN TIL GENERALFORSAMLING D. 18. APRIL 2026

Promissios generalforsamling afholdes i år lørdag formiddag d. 18. april 2026 i Citykirkens lokaler på Viborgvej 173, 8210 Aarhus V. Generalforsamlingen varer fra kl. 10.00 til 12.00 og herefter inviterer vi sammen med en række andre missionsorganisationer til missionskonferencen Udsyn (find invitationen på side 11).

Til generalforsamlingen vil der være forhandlinger med dagsorden efter vedtægterne. Medlemmer, som har betalt kontingent senest d. 7. marts, har stemmeret på generalforsamlingen. Forslag til behandling skal sendes skriftligt til sekretariatet senest den 21. marts.

Der vil være valg til bestyrelsen efter vedtægterne. Jakob Lund Olesen, Daniel Bay Lanting, Søren Fibiger Olesen, Gitte Rasmussen og Kurt West Rønne er på valg. Kun Jakob Lund Olesen ønsker ikke at genopstille. Det er stadig muligt at opstille kandidater - foreslåede kandidater skal opstilles af mindst 10 medlemmer og være sekretariatet i hænde senest 21. marts.

Vi håber at se dig til både generalforsamling samt til konferencen Udsyn. Tilmelding til generalforsamlingen er åben på www.promissio.dk/generalforsamling/

I GJERN SAMLER DE IND TIL LIBERIA PÅ MANGE KREATIVE MÅDER

»Vi begyndte som en lille kirkelig kreds i Gjern. Nu samles der årligt omkring en halv mio. kr. ind,« fortæller Karen Swartz fra Liberiakomiteen.

Af Niels Sørensen fra Liberia-projektet

I 2003 så udviklingskonsulent Karen Swartz på en af sine mange rejser til Liberia, hvor-
dan aids-rådgiverne stod med et overvælden-
de antal forældreløse børn, som havde brug
for skolegang og hjælp. Da hun kom hjem til
Gjern, tog hun sammen med lokale kræfter
initiativ til Liberia-projektet, som i dag hjæl-
per flere end 150 børn i skole i Liberia.

Første indsamling var et traditionelt
sponsorløb sammen med Y's men, men der
gik ikke længe, før et samarbejde blev star-
tet med Promissio, og Liberia-komiteen i
Gjern tænkte kreativt.

»Den lokale bager fandt på at bage et spe-
cielt 'Liberia-brød' til fordel for projektet.
Det indbragte ikke de store beløb, men det
var med til at lægge en fremtidig linje, hvor
folk fandt utraditionelle måder at støtte på,«
siger Mariane Nedergaard, som er koordina-
tor i Liberia-komiteen, der stadig driver ind-
samlingen til projektet.

Frivillige bruger hobbyer, interesser og evner
Aktiviteterne har været mange og forskellig-
artede. Der er små individuelle tiltag som
salg af syltetøj og strikvarer på markedsda-
ge, salg af hjemmelavet mad til privatperso-
ner eller arrangementer og salg af donerede
effekter. Genbrugssalget har ført til en Face-
book-gruppe med køb og salg til fordel for
Liberia-projektet.

Peder Svinth har kørt mange konfirmandture i sin veteranbil og givet honoraret til Liberia-projektet. Foto: Privat.

De større arrangementer tæller bl.a. lop-
pemarkeder, koncerter på skolen i Gjern
med lokale kunstnere og unge fra musik-
skolen. Seneste initiativ er lokale fælles-
sangsaftener med café.

Typisk tager aktiviteterne udgangspunkt i
folks hobbyer.

»Jeg går jo og hygger mig med det,« siger
Peder Svinth, som også er en del af Liberia-
komiteen.

Han har blandt andet samlet penge ind
via polering af biler, konfirmandkørsel i sin
veteranbil, vinsmagningsaftener og græsslå-
ning.

Andre har afholdt kurser i f.eks. eco-print,
surdejsbagning og blomsterdekorationer
med deltagergebyr. Andre igen har holdt op-

læg og ladet honoraret gå til projektet eller
har doneret indtægt ved udlån af camping-
vogn eller sommerhus. Ikke mindst har salg
af planter og dekorationer fra Liberia-haven
været en stor indtægtskilde gennem alle
årene. Også det er baseret på en haveinte-
resse.

»Når det er frivilligt, bestemmer man jo
selv, hvor meget eller hvor lidt, man vil lave
– og hvornår,« understreger Peder Svinth, og
som koordinator Mariane Nedergaard siger:

»Jeg tror, det betyder meget, at man kan
lave noget, der både samler lokale folk og
gavner internationalt.«

Projektet er med tiden blevet en stor suc-
ces.

»Vi begyndte som en lille kirkelig kreds i
Gjern, og siden har projektet spredt sig som
ringe i vandet, så det nu efter 20 år har en
støttekreds langt ud over det kirkelige og
det lokale og årligt samler omkring en halv
mio. kr. ind,« afslutter Karen Swartz fra Li-
beriakomiteen. ●

Læs mere

Man kan læse mere på
www.liberiaprojektet.dk, hvor man
også kan skrive sig op til at modtage
projektets vennebreve.

EN MISSIONSKONFERENCE FOR ALLE ALDRE

Læs mere og
tilmeld dig på
www.udsyn26.dk

UDSYN

– engageret i Guds verden

Lørdag den 18. april 2026

Citykirken, Viborgvej 173, 8210 Aarhus V

“Hele jorden tilhører mig”, siger Gud, da han indgår sin pagt med Israels folk, og Jesus kalder sine disciple til at vidne om ham fra Jerusalem til jordens ende – fra det nære til det fjerne. Også i dag kalder Gud os til tjeneste på sin jord – i det nære og i det fjerne.

Derfor er du lørdag den 18. april inviteret til at blive inspireret til mission og kaste et nyt og udforskende blik på det gamle kald.

Velkommen til Udsyn!

udsyn

PRISER: 100 kr. Studerende: 50 kr.
Under 18 år: 0 kr.

Kaffe er indeholdt i prisen.
Frokost og aftensmad kan tilkøbes.

Der vil være børneprogram for de 5-10 årige under seminarerne (børn under 5 år ifølge med forælder). Under åbnings- og afslutningsmøderne vil der være tegneplader og legerum tilgængeligt.

ARRANGØRER:
Promissio, Mission Afrika,
Sømandsmmissionen, Israelsmissionen,
iunge og Wycliffe Danmark.

PROGRAM:

- 12.00 Frokost
- 12.45 Åbningsmøde v. Biskop Henrik Stubkjær:
Forbundne, forpligtet, for Guds verden
- 13.30 Seminarer, blandt andet
 - Mission i en digital tidsalder
 - Er mission kristen kulturimperialisme?
 - Etiopiske missionærer fra Mission Back om Guds arbejde i og gennem dem
- 15.00 Kaffe
- 15.45 Seminarer, blandt andet
 - Tros- og religionsfrihed
 - Paneldebat om mission på SoMe
 - Om kirkens enhed - også når den ikke er evangelisk luthersk
- 17.25 Afrunding og sang v. tidl. generalsekretær i Israelsmissionen Bodil Skjøtt og forsanger i Northern Assembly, Dina Dáníalsdóttir
- 18.00 Aftensmad

Promissio afholder generalforsamling samme formiddag, samme sted. Læs nærmere på s. 9.

UNGDOMSKULTUR I ETIOPIEN: MENNESKER ER MEDICIN

Det har været befriende og inspirerende at se unge, der ikke konstant jagter det næste, men som er til stede i nuet og i hinanden.

Af Sarah Hougaard og Emma Jespersen, Christian Culture Travellers i Promissios volontørprogram i efteråret 2025

Noget af det første, vi lagde mærke til i Etiopien, var, at relationer fylder meget. Allerede i vores første dage oplevede vi en åbenhed og varme blandt de unge, som fik os til at føle os velkomne. De var sociale, nysgerrige og oprigtigt interesserede – ikke kun i hvor vi kom fra, men også i hvem vi var.

Fællesskabet var stærkt, inkluderende og kropsligt. De viste hinanden og os omsorg gennem fysisk nærhed – de lagde armene om hinanden, gik tæt og tog sig af hinanden. Det mærkede vi både blandt venner og blandt pigerne på Deborah-hjemmet. Samtidig var de meget omsorgsfulde. Der var al-

drig én, der gik alene til en taxi efter mørkets frembrud, og de lod ofte hinanden vide, når de var kommet hjem.

De unge i Addis var ofte aktive sammen: caféer, bowling, gokart, parker, fodbold, volleyball og ture. Det minder om danske unges liv, men forskellen er, at i Etiopien vælger de

Med venner fra kirkens ungdomsgruppe prøvede Emma og Sarah ziplines gennem Entoto Park.

Troen fylder meget i Etiopien, både i hverdagen og som aktiviteter i kirken, f.eks. gudstjenester eller lovsangsaftræ, som her.

Emma og Sarah var en sidste tur på traditionel restaurant med venner fra ungdomsgruppen, inden de rejste hjem.

næsten altid fællesskabet frem for alenetid. Venskaber er ikke bare "noget, de har", men noget de aktivt lever i og for. Det skulle vi vænne os til. Men efterhånden begyndte vi selv at hungre efter konstant at være sammen med venner. Havde vi én times pause, skrev vi straks rundt for at ses eller gik ud i håb om at møde nogen, vi kendte.

Tid og tro er anderledes

Noget af det, der overraskede os mest, var, hvor modne mange unge virker. De har en stor ro i sig selv og er bevidste om retning i livet. Mange går tidligt i gang med uddannelse og arbejde, mens stress-kulturen, som vi ofte oplever i Danmark, ikke er dominerende. Selv om de arbejder meget – ofte fra 8-17 og nogle gange også lørdage – er de ikke på samme måde pressede af tiden.

I Danmark passer vi på tiden og planlægger langt frem. I Etiopien er tiden mere fleksibel. De unge var næsten altid i gang, men de havde ikke en fuld kalender. Aftalerne kom spontant hen ad vejen. Desuden kom de ofte for sent, ikke af ligegyldighed, men fordi tiden kommer til dem. Relationer prioriteres over punktlighed og planer.

Vi oplevede heller ikke et præstations-samfund. Stress og angst blev ikke omtalt i sociale sammenhænge, og selv midt i eksaminer og opgaver hørte vi ikke brok eller bekymring. Vi spurgte jævnligt en af vores kære venner, når vi så ham: »Hvordan har din uge været? Har den været travlt?« Selv-

om vi vidste, at han sad midt i en eksamensperiode med store projekter og derudover skulle lede søndagens ungdomsgruppe, svarede han: »Den har været helt fin, jeg synes ikke, jeg har for travlt, nej. Hvordan går det med dig?«

Tro fylder også enormt meget i de unges hverdag. I sproget nævner de ofte Gud, for eksempel når de hilser: »Hej, hvordan går det?«, »Det går godt, takket være Gud.« Og som afsked: »Farvel, må Gud velsigne dig.« De brugte det meste af søndagen i kirken til gudstjeneste og senere til ungdomsgruppe, og de tog tit hen til kirken for at hænge ud, spille lovsang og bede – indimellem med overnatning, hvor man sang og bad det meste af natten.

Bøn, bibel, kirke og fællesskab fyldte meget, og det kunne vi mærke var sundt. Det har inspireret os til at dyrke troen og relationerne mere herhjemme.

Mennesker er medicinen

Også de etiopiske unge bliver mere og mere bevidste om verden omkring dem gennem sociale medier. Det gjorde, at vi var på bølgelængde med dem. Vi kunne dele viden om situationer i omverdenen og havde forståelse for hinandens liv. Samtidig ved vi, at globalisering og sociale medier har været med til at skabe det præstations-samfund, som vi ser i Danmark.

Vi håber, at de unge etiopiere bevarer det, der gør deres kultur så stærk: fællesskab,

nærvær, spontanitet og tro. Mennesker skal fortsat være medicinen. Det tror vi, er den bedste kur.

Før rejsen forbandt vi det at være ung med frihed, valg og selvudfoldelse. Nu ser vi i højere grad ungdom som noget, der også handler om ansvar, relationer og fællesskab. Vi har selv fået mere mod på at tage ansvar, og det har været befriende og inspirerende at se unge, der ikke konstant jagter det næste, men som er til stede i nuet og i hinanden. ●

En af de mange aktiviteter, de unge var sammen om, var at spille spil, her Twister med nogle af pigerne på Deborah-hjemmet.

DET SKER

NYE PIGER PÅ DEBORAH-HJEMMET

Deborah-hjemmet har over de seneste måneder fået fem nye piger ind. En af de nye piger fra efteråret tegner, og hun har illustreret, hvordan hun har oplevet at gå fra livet som prostitueret på gaden til Deborah-hjemmet.

Før var hendes hjerte mørkt. Hun var fuld af mistillid, trist og vred. Men da hun havde været på Deborah-hjemmet i en tid, ændrede det sig. Hun har lært, at menneskerne der vil hende det godt. Hun har fundet ud af, at hun er noget værd, og at der er en vej videre. Hun har fundet Gud, og hendes hjerte er blevet lyst.

De fem nye piger er faldet godt til. De har efterhånden fået liv i øjnene igen, og deres hjerte er ved at heles.

I øjeblikket bor 12 piger på Deborah-hjemmet, men der er plads til flere. Forhåbentligt er der snart flere piger, der tør tage imod invitationen.

GÅ PÅ LOPPEJAGT I GJERN D. 28. MARTS

Er du til gode genbrugsfund og hyggelig stemning? Den 28. marts mellem 10.30 og 14.00 afholder Liberia-komiteen Byens Loppemarked i Søhøjlandets Kirkes lokaler på Søndergade 54B, 8883 Gjern.

Det er ganske gratis at gå på opdagelse i de lokale loppesfund, og det er muligt at købe en billig frokost og forfriskninger i Liberia Caféen.

Vil du bidrage med en stand, kan du få dit eget salgsbord for kun 50 kr. Både lopper og hjemmelavede ting er velkomne. Du kan tilmelde dig på <https://forms.office.com/e/F3cete0DVV>

Al overskud fra standudlejning og caféen går gennem Promissio til udsatte børns skolegang i Liberia. Kom og hyg dig, og støt op om den gode sag.

VIL DU SY AF TEKSTILER FRA GENBRUG FOR OS?

I vores genbrugsbutikker får vi masser af gode tekstiler ind i butikkerne - gamle duge, gardiner, tøj - der kan være svære at sælge, som de er. Derfor syr frivillige dem om til fine sløjfer, tasker, gaveposer, tevarmere og så videre, som vi sælger i vores genbrugsbutikker til fordel for arbejdet i Liberia og Etiopien.

Har du lyst til at upcycle og sy for den gode sag? Du kan gøre det derhjemme, når det passer dig, og i det omfang du ønsker.

Tag kontakt til vores netværkskoordinator Tuja Berg Stæhr på tuja@promissio.dk, hvis det er noget for dig.

TRO

JEG STOLER PÅ GUD, SELV NÅR VEJEN FREM ER UKLAR

Af Benna Fredsgaard Merrild, marketingkoordinator

5
OM TRO
& LIV

1 Hvilken personlig trosoplevelse har været skelsættende for dig?

En afgørende del af min trosrejse har været at lære at stole på Gud i usikre tider. Der har været øjeblikke, hvor planer ikke lykkedes, og svarene ikke var klare, men jeg følte Guds nærvær, der vejledte mig. Disse øjeblikke har lært mig, at tro ikke handler om at have alt på plads, men om at stole på Gud, selv når vejen frem er uklar.

2 Hvem har inspireret dig mest trosmæssigt?

Min tro er stærkt inspireret af to historier i Bibelen: historien om Job og historien om Abraham, der skulle ofre sin søn. Jobs historie minder mig om at forblive trofast, selv når jeg oplever smerte og tab, mens Abrahams historie lærer mig at stole fuldstændigt på Gud, selv når vejen er svær. Begge historier former fortsat min forståelse af tro, tillid og lydighed.

3 Hvad ville dit yngre jeg sige om Gud?

Mit yngre jeg ville sandsynligvis se Gud som mægtig, men fjern. Efterhånden som jeg er blevet ældre, ser jeg nu Gud som kærlig, tålmodig og meget nærværende i mit daglige liv.

4 Hvordan finder du tid til bøn?

Bøn er noget, jeg praktiserer både gennem personlig forpligtelse og i fællesskaber. Jeg er en del af en bedegruppe, der mødes månedligt, den sidste fredag i hver måned. Jeg tilhører også en anden gruppe, der beder hver dag kl. 12. Og så er der min personlige bedetid før og efter sengetid. De faste tidspunkter hjælper mig med at forblive forbundet med Gud og minder mig om at standse op, reflektere og bede, uanset hvor travlt livet er.

5 Hvordan deler du tro og liv med mennesker i din hverdag?

Jeg forsøger at dele min tro gennem mine handlinger. Ved at lytte, opmuntre andre, dele mine erfaringer om, hvordan troen har virket for mig, og vise venlighed. Jeg håber, at min tro naturligt afspejles i, hvordan jeg lever og relaterer til mennesker. ●

Garmai Wirewulu, projektmedarbejder i skoleprogrammet for udsatte børn i Liberia.

“ *Det er vigtigt, at vi kan uddanne og opbygge kapacitet hos alle dele af kirken.* ”

John Gayflor Yah,
leder af evangelisationsafdeling i Den Lutherske Kirke i Liberia

Hjælp kirken i Liberia med at vokse sundt og stærkt

Den Lutherske Kirke i Liberia vokser fortsat. Det er fantastisk, men det giver også udfordringer. Der er brug for ledere, der kan undervise i en sund teologi og holde falsk lære på afstand, men der er for få uddannede præster og evangelister.

Derfor arbejder Den Lutherske Kirke målrettet på at uddanne og efteruddanne flere evangelister og lokale ledere.

»I dag er nogle menigheder og områder så ressourcestærke, at de selv kan organisere træning og blot sende bud efter os til at facilitere og undervise,« fortæller John Gayflor Yah.

Andre områder har hårdt brug for hjælp, og nogle er svært tilgængelige. Derfor har kirken fokus på transport, så alle dele af kirken kan få adgang til uddannelse.

I øjeblikket er ansatte fra evangelisationsafdelingen på tur i den sydøstlige del af landet for at møde nye menigheder, undervise, afholde vækkelsesmøder samt træne evangelisterne.

Din gave gør arbejdet muligt og hjælper kirken til at uddanne evangelister og ledere, så evangeliet kan nå ud til hele Liberia. Tak!

Arkivfoto fra gudstjeneste i Liberia.
Foto: Marius Thorø Weber.

MobilePay
395001

For fradrag: Skriv adresse og CPR-nummer i beskedfeltet

Virksomheds-sponsorat

Hvis du har en virksomhed og ønsker at give et sponsorat derigennem, kontakt da generalsekretær Kent Kjær Andersen på kent@promissio.dk eller tlf. 4314 9203.